

intod den foreliggende Sag, saa er det, fordi jeg i den seer en Spire til Utilfredshed og betydet Utilfredshed her i Landet. — Naar der er blevet talt om, at man skal underkaste sig, s. v., at man ikke skal nære Uroen i Landet og, alt Saadant, saa troer jeg, at det ligger i Folkets Charakter, at det finder sig i Meget, naar det først er blevet en Kjendsgjerning; men at man skal give sig til at være Talsmand for Noget, som man selv erkjenner for Uret, eller at man skal skjule sin Mening om, hvad man antager det for at være, naar saadanne Sager blive debatterede, vilde være en altsom overdreven Fordring fra Modstandernes Side. Man maa dog huske paa, at naar vi antage, at det er en Uret, som her seer, idet man har bragt i Forslag og ved mange Slags Midler tvinget igjennem en Forfatning, som berøver de nuværende Vælgere Endeel af deres Valgret, saa maa vi haabe, at vi igjen ved fortsatte Bestræbelser og ved en fortsat Oplysning til Vælgere om det, der vil tabes, og hvori dette egentlig bestaaer, ville kunne komme derhen, at Meningen hos Fleertallet i de forskjellige Kredse vender sig til vor Side, og at man da kunde faae det, som man anseer for rigtigt, indsat igjen og gjort til Lov paany, og det er derfor i høieste Grad Uret, naar Noget vil bebrejde en Anden, at han hengiver sig til disse Bestræbelser. Jeg troer netop, at man altid har brugt til Trøstegrund for Minoriteten, at den skal finde sig i at underordne sig Majoriteten, i det Haab, at den en gang ved Overbeviisningens Magt skal kunne faae Majoriteten paa sin Side. De, der bruge denne Trøstegrund, maae idetmindste indrømme os Ret til at foresøgte vor Afskuelse, at det er Uret, der seer, naar det foreliggende gaaer igjennem, og at det er Pligt for Befolkningen at stræbe efter at erhverve det Tabte paany. Men det er ikke alene paa Grund af Valgretten, som i det nye Udlaft ligger en Forandring fra den Valgret, vi hidtil have haft med Hensyn til Landstthinget, at jeg anseer dette Lovforslag for skadeligt, hvorfor jeg maa stemme mod det, men ogsaa med Hensyn til, at man ved denne Lov gjør et dobbelt Staaet i det hidtilværende Vælgercorpses Rettigheder. Derfor man hadde villet dele lige mellem det hidtilværende Væl-

gercorps og de Mænd, man særligt har villet begunstige ved den nye Forfatning, kunde man have indrømmet Folkethinget, som er valgt efter den almindelige Valgret, og som bliver valgt uforandret af det tidligere Vælgercorps, en noget større Indflydelse paa Finantsloven. Jeg er overbevist om, at der ad denne Vej kunde have været tilveiebragt en Forsoning mellem de virkelig stridende Parter. Dette har man imidlertid ikke gjort. Det nye Landstthing vedbliver at beholde ligesaa stor Indflydelse paa Finantsloven som det gamle Landstthing, og dermed har man altsaa overleveret et Plus mere til den privilegerede Vælgerklasse. Man har haade gjort Indskrænkning i Valgretten til Landstthinget og indskrænket den almindelige Valgretsindflydelse paa Finantsloven. Det har været om at gjøre at indskrænke den almindelige Valgrets Betydning i det Hele taget, og dette har man maaet ad to Veie, naar dette Forfatningsudlaft bliver vedtaget. Ogsaa af denne Grund kan jeg ikke stemme for det. Der blev af det ærede Medlem for Holbøks Amts 1ste Valgrets (N. Hansen) antydet, at der maa ske kunde fremkomme Forslag, som kunde tilveiebringe en Forsoning, og som kunde frembringe en Afstemning næsten med Eenstemmighed for det foreliggende Forslag. Kom der Noget frem af den Art, som jeg her omtaler, er jeg overtydet om, at Stillingen vilde blive en heelt anden end den nærværende, men det er naturligtvis ikke nok, at der gives tomme Løfter, thi dem have vi faaet saa mange af, men der maa Forslag og Forholdsregler til, som gjøre det klart, at idetmindste den nærværende Regjering og Kongen ikke paa nogen Maade ville indlade sig paa Afgjørelsen af denne Sag, uden at saadanne Løfter og Tilsagn ere blevne opfyldte.

Nu kan man lægge saa megen og saa liden Vægt, man vil, paa de Ytringer, jeg her er kommen med, men det vil jeg sige, at naar jeg har udtalt dette, er det, fordi der Ingen mere end jeg ønsker, at der skal komme sand Ro i vort Fædreland, men jeg vil gjerne være fri for den falske Ro, som kun tilveiebringes ved, at man knebler Modstanderne. Den kan jeg ikke see kan være til Gavn for vort Fædreland, og derfor er det, jeg tilraader nu paa dette sildige